

Mattheus 26:42b

“Mijn Vader! Indien deze drinkbeker van Mij niet voorbij kan gaan, tenzij dat ik Hem drinke, Uw wil geschiede”

Gemeente,

We richten ons in deze avondmaalsdienst vooral op de beker. De beker die op verschillende manieren voorkomt. Uiteraard aan het Heilig Avondmaal zelf: de wijn zit in een beker. En ieder aan de tafel krijgt de beker aangereikt. Dan dient de beker om de wijn in te kunnen doen en rond te kunnen delen. Je hebt nu eenmaal iets nodig om de wijn in te kunnen doen.

Maar tegelijk heeft het woord ‘beker’ in de Bijbel nog een andere, diepere laag. Zoals in de tekst van het gebed van de Heere Jezus. Het gebed waarin Jezus Zich bereid verklaart om de beker te drinken. Als het de wil van de Vader is, als verlossing alleen op die manier kan verworven worden, dan ben ik bereid de beker te drinken. Dan heeft het woord beker de betekenis van: dat wat God voor mij beschikt heeft. Dat kan heerlijk zijn, dan is de beker overvloeiende. Dat kan verschrikkelijk zijn, dan is het een beker vol van bitterheid. Vooral in de profeten zijn daar vele voorbeelden van. Dat God een beker heeft bereid van rampen en oordelen voor de volken die zich aan Israel vergrepen hebben.

De beker: dat wat God beschikt heeft voor iemand. Wat is dat hier voor de Heere Jezus? Datgene waar we het vorige week zondagmorgen over hadden. De beker van de Goddelijke toorn tegen de zonde. Van de last van onze zonden. De gramschap Gods. Een beker zo bitter, zo ondrinkbaar, dat je je lippen terugtrekt zo bitter. Maar wat zegt Jezus: Ik zal deze beker drinken, leegdrinken, helemaal. Tot de laatste druppel toe. Al die toorn van God, tot op de bodem van de Godverlatenheid toe. Hij heeft Zich door Zijn angst heengebeden en Hij zal hem leegdrinken, tot op de bodem van Zijn lijden. Vader, Ik zal Hem drinken.

Daarvan is de beker aan de tafel teken en zegel. Ik heb de drinkbeker van Gods toorn gedronken. Dat kostte Mij Mijn dierbaar bloed. Mijn bitterst lijden. Kijk, daar is de beker wijn: Jezus’ dood, Jezus bloed, gestort onder de toorn van God.

Hoe komt Jezus aan die beker? Die bittere beker van Gods toorn? Als ik aan de tafel kom, dan weet ik en erken ik: Die heb ik gevuld. Het zijn mijn zonden die die beker van de Heere Jezus vulden met bittere smaak van angst, lijden, zielepijn en Godverlatenheid. Ik heb die beker gevuld voor mijn bekering, blind en dwaas, er niet aan denkend, niet bij stilstaand, gewoon mijn leven levend en verder niet willen nadenken. En

ik heb die beker gevuld na mijn bekering. Ook toen nog, en nog steeds. Hoewel ik weet wat ik Hem ermee doe, zondig ik nog, geef ik nog toe en trek ik naar de zonde. Als ik overdenk mijn zonde en vervloeking, dan heb ik Hem voor ogen, hoe Hij daaronder leed en ineenkromp van pijn. Ik heb door mijn schuld, Zijn doornen gevlochten, Zijn beker gevuld. Daarom kun je aan de tafel diep verslagen zijn, diep getroffen door wat ik deed. Nee, het is geen gewone blijdschap aan de tafel, geen blijdschap zonder meer. De geestelijke vreugde is gemengd met diep besef van schuld en van wat ik Hem aandeed.

En juist daar is er die diep vreugde en verwondering. Want ik hoor Jezus zeggen: de beker zal Ik drinken. Dat is de beker die ik had moeten drinken. Die ik verdiend heb. Die ik vul. En nu hoor ik Jezus bidden: Vader, Ik zal hem drinken. De Heere Jezus drinkt de beker. De Heere Jezus Die nooit God tot toorn heeft verwekt, nooit Zijn wet heeft overtreden. Hij zet: Ik zal hem drinken. Hij de beker van Gods toorn. En aan de tafel gaat voor mij een andere beker rond. Een beker des heils. Een beker die staat voor heel het heil van God. Voor vrede met God en eeuwig leven. Voor gerechtigheid en heerlijkheid. Voor kind en erfgenaam van de Vader zijn. Voor de gave van de Heilige Geest. Een deel van beproeving en kruis, maar als Vaderlijke kastijding. Mijn beker is overvloeiende! Zo vol van heil en liefde dat ik het niet bevatten kan.

En die beker wordt mij gegeven aan de tafel. Ik mag hem drinken. En de ootmoed wordt vermengd met verwondering. Verwondering dat ik deze beker drinken mag. Van zo groot heil. Hoe ik aan de beker kom? Hoe ik aan zo groot heil kom? Dat heil is gekocht door bloed van mijn Zaligmaker. Lijden van mijn Bruidegom. Hij heeft betaald en verworven voor mij. Dat is de beleving van wie aangaat. Ootmoed vermengd met verwondering. Ontzetting over wat ik Hem aandeed en vervoering over wat Hij mij geeft. Laat dat niet vervlakken onder ons. Laat dat niet verworden tot een natuurlijkheid en vanzelfsprekendheid. Het is wel een tendens in onze kerk dat de avondmaaltafels voller worden, maar de avonddienstenleger en de levenswandel slordiger en het getuigenis oppervlakkiger. Laat dat onder ons niet zo zijn.

Waar ik in geloof de beker ontvang aan de tafel, daar is verwondering en dankzegging. Dan blijft over de beker der dankzegging. Dat ik God offer het dankoffer van heel mijn hart en heel mijn leven. Ik zal de beker der verlossing opnemen en de Naam des HEEREN aanroepen, grootmaken, verheerlijken. Laat heel mijn leven voor Hem zijn. Gezind om voortaan met mijn ganse leven waarachtige dankbaarheid jegens God de HEERE te bewijzen. Wat een voorrecht om aan te mogen gaan! Wat een voorrecht als je bij degenen horen mag die daar deel aan hebben. En wie zijn dat dan? Voor wie is er plaats aan de tafel?

Nu, in de prediking gaat de lijdensbeker van Jezus rond. De lijdensbeker voor de Heere Jezus. Die de Vader aan de Zoon zal geven. En Hij houdt die beker in de prediking voor ons. Hebt u iets om mee te geven? Zonden en schuld, vervloeking en straf. Nee, Hij vraagt u niet naar vroomheden en gerechtigheden. Hij vraagt naar zonden en vervloeking. Bent u die tegengekomen afgelopen week? In oprecht zelfbeproeving voor Gods oog? Werp ze maar in deze beker, zegt de HEERE. Geef ze maar mee. Het is Mij nooit te veel. Wie heeft zoveel zonden dat hij of zij er niet meer mee leven kan. Het er niet mee uit kan houden? Dat u ze kwijt moet, anders verteert het je. Wee degenen die zijn zonden houdt. In eigen beheer houdt, in eigen handen houdt. Vasthoudt, de schuld niet kwijt wil, de zonden niet van af wil. Wee degenen die geen beker voor Jezus heeft.

Maar zalig degenen die vulling voor deze beker heeft. Hier is de beker. Geef ze mee, leg ze daarin. Erkennend en belijdend zondaar te zijn, schuldige. En Hij geeft ze aan Zijn Zoon. De beker die Ik vulde is voor Hem. En de beker die Hij vult is voor u. De gewisse belofte dat mij al mijn zonden, alleen om het lijden en sterven van Jezus Christus vergeven zijn. de beker die Hij vult voor mij. Vult met Zijn liefde en Zijn offer. Met Zijn gerechtigheid en genade. Zijn vrede met God en eeuwig heil.

Weet u van deze bekens? De beker die u vullen mag voor Hem en de beker die Hij u geeft? Deze ontmoeting is de toegang tot de tafel. Wie Jezus ontmoet die is welkome gast aan Zijn tafel.

Amen